

свѣдующъ Ареопагъ художници и дѣйци на общественното поприще. Вижъ: *Die Courtisanen des Altertums. Budapest, v. I, 75.*

2. — стр. 14. Фрина прѣдлагала на тивянитѣ да построи на свои разноски градътъ имъ, разоренъ отъ Александръ Македонски, но ако позволятъ надъ градскитѣ порти да стои златобуквенъ надписъ: «Александръ разори Тиви — Фрина ги отново построи». Тивянитѣ не сж съгласили. Вижъ: *Fried. Jakobs, Vermieschte Schriften, v. IV, въ статията за Фрина.*

3. — стр. 16. Пниксъ — стѣга сръщу Акрополисъ, въ Атини.

4. — стр. 18. Лая е една отъ прочутитѣ хетери, прѣбита съ камене отъ възмутенитѣ Атинянки, прѣдъ вратата на единъ храмъ, гдѣто ти бвгала да се скрие. *Die Courtisanen des Altertums v. I. 152.*

5 — стр. 19. Значи: да живѣй богиня Фрина.

6. — стр. 32. Въ запискитѣ по българскитѣ възстания отъ З. Стояновъ се спомѣнува за единъ момъкъ, тръгналъ отъ селото Дебели-Дѣлъ съ Х. Димитровата дружина и послѣ се изгубилъ нѣкъдѣ. Не ми сж наржки запискитѣ на Стоянова, та не мога тукъ по-точно да укажа на факта, що ми е послужилъ за тема.

7. — стр. 83. Въ всѣка една биография на Бетховена се намира слѣдниятъ откъселекъ отъ неговия дневникъ: «Да създавамъ самъ велики нѣща — ето къмъ какво е билъ всѣкога склоненъ моя умъ. . . Роденъ съ темпераментъ живъ и дѣятеленъ, даже страстенъ, азъ бидохъ принуденъ отъ рано да напусна обществото и да живѣя усамотенъ. Менъ е невъзможно да казвамъ на хората: Говорете по-високо, викайте, защото азъ съмъ глухъ! Какъ мога да се съзная въ липсване на чувство, което би трѣбвало азъ да го имамъ, поне въ такава сжщо степенъ, както и други; което азъ владѣхъ по-прѣди въ величайше съвършенство, въ такъво съвършенство, въ